

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 961/2021
27.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Бате Цветковића, Мирољуба Томића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљене - адвоката Милоша Михаиловића и адвоката Лазара Савковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку К бр.83/20 од 14.01.2021. године и Вишег суда у Чачку Кж1 бр.84/21 од 20.05.2021. године, у седници већа одржаној дана 27. октобра 2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости бранилаца окривљене АА - адвоката Милоша Михаиловића и адвоката Лазара Савковића, па се **ПРЕИНАЧАВАЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Чачку К бр.83/20 од 14.01.2021. године и Вишег суда у Чачку Кж1 бр.84/21 од 20.05.2021. године, тако што Врховни касациони суд радње окривљене АА, описане у изреци правноснажне пресуде, правно квалификује као кривично дело скидање и повреда службеног печата и знака из члана 327. став 1. Кривичног законика, за које дело јој на основу одредаба чланова 64, 65. и 66. Кривичног законика изриче условну осуду, тако што јој утврђује казну затвора у трајању од 3 (три) месеца и истовремено одређује да се ова казна неће извршити уколико окривљена у време проверавања од 1 (једне) године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку К бр.83/20 од 14.01.2021. године, окривљена АА оглашена је кривом због извршења кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ, за које дело јој је применом одредаба чланова 64, 65. и 66. КЗ изречена условна осуда, тако што јој је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљена у року проверавања од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом, окривљена је обавезана да суду на има паушала плати износ од 5.000,00 динара, а да Основном јавном тужилаштву у Чачку на име трошкова кривичног поступка плати износ од 11.662,00 динара, као и да оштећеној Електродистрибуцији Чачак на име имовинскоправног захтева плати износ од 9.310,04 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Ради остваривања вишка имовинскоправног захтева, оштећена Електродистрибуција Чачак упућена је на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Чачку Кж1 бр.84/21 од 20.05.2021. године, одбијена је као неоснована заједничка жалба бранилаца окривљене АА – адвоката Милоша Михаиловића и адвоката Лазара Савковића, а пресуда Основног суда у Чачку К бр.83/20 од 14.01.2021. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљене АА - адвокати Милош Михаиловић и Лазар Савковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепену суду на поновно суђење, пред потпуно измењеним већем, или да побијане пресуде преиначи тако што ће окривљену ослободити од оптужбе да је извршила кривично дело крађа из члана 203. став 1. КЗ, уз истовремени захтев да браниоци буду обавештени о седници већа у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљене, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, и по оцени навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је основан.

Захтевом за заштиту законитости, браниоци окривљене АА указују на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, и с тим у вези истичу да у конкретном случају окривљена није могла бити оглашена кривом због кривичног дела крађе из члана 203. КЗ, јер радње окривљене описане у оптужном акту и изреци побијане пресуде не садрже битна обележја овог кривичног дела, већ евентуално законска обележја кривичног дела скидање и повреда службеног печата и знака из члана 327. КЗ.

По оцени овога суда, изложени наводи захтева, којима се у суштини указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, су основани.

Кривично дело крађа из члана 203. став 1. КЗ чини онај ко туђу покретну ствар одузме другом, у намери да њеним присвајањем себи или другом прибави противправну имовинску корист.

Дакле, радња извршења кривичног дела крађе састоји се у одузимању другоме туђе покретне ствари.

Изреком правноснажне пресуде, окривљена АА оглашена је кривом што је у периоду од 12.10.2018. до 12.04.2019. године у Чачку, у урачунљивом стању, са директни умишљајем, свесна забрањености своје радње, у породичном домаћинству које је регистровано у Електродистрибуцији Чачак за коришћење електричне енергије, преко броја број ..., са евиденционим бројем потрошача ..., дана 15.12.2017. године оштетила дистрибутивну пломбу и извршила прикључење наведеног бројила на нисконапонску мрежу, уз размицање мерних мостова, на који начин је у означеном периоду користила електричну енергију у наведеном објекту, све до 12.04.2019. године када је извршена контрола од стране службеника ЕД Чачак, чиме је себи прибавила противправну имовинску корист у износу од 9.310,04 динара на штету Електродистрибуције Србије у Чачку.

Како, дакле, у изреци правноснажне пресуде није наведено да је окривљена одузела покретну ствар другоме, у намери да њеним присвајањем себи или другом прибави противправну имовинску корист, већ је наведено да је оштетила дистрибутивну пломбу и извршила прикључење свог бројила на нисконапонску мрежу, то по оцени овога суда у радњама окривљене нема битних обележја кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ, због ког је оглашена кривом правноснажном пресудом, већ се стичу сви субјективни и објективни елементи кривичног дела скидање и повреда службеног печата и знака из члана 327. став 1. КЗ, а које дело чини онај ко скине или повреди службени печат или знак које је овлашћено службено лице ставило ради осигурања предмета или простора, што се основано истиче у захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљене.

Стога је Врховни касациони суд усвојио поднети захтев као основан и преиначио правноснажане пресуде у погледу правне оцене дела, тако што је радње окривљене АА описане у изреци правноснажне пресуде, због којих је оглашена кривом, правно квалификовао као кривично дело скидање и повреда службеног печата и знака из члана 327. став 1. КЗ, за које дело је окривљеној изрекао условну осуду, тако што јој је утврдио казну затвора у трајању од 3 месеца, са роком провере од једне године.

Приликом одмеравања казне, Врховни касациони суд је имао у виду тежину извршеног кривичног дела, као и све околности прописане одредбом члана 54. КЗ, које су од значаја за одмеравање казне, и које су правилно утврђене у редовном поступку, па је имајући у виду као олакшавајуће околности на страни окривљене, њене године живота, коректно понашање пред судом, чињеницу да до сада није осуђивана и да није склона инкриминисаном понашању, у одсуству отежавајућих околности, оценио да ће се условном осудом, уз утврђену казну затвора у трајању од три месеца и роком провере од једне године, постићи општа сврха кажњавања прописана одредбом члана 42. КЗ, те сврха изрицања условна осуде прописана одредбом члана 64. КЗ.

Истим захтевом указује се и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП. Међутим, у вези са овом повредом, браниоци у суштини указују

на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа, истицањем да су контролори ЕД Чачак контролу мерног места извршили на основу пријаве и фотографије помоћника јавног извршитеља, који нема овлашћење да фотографише мерно место и уређај корисника, а на основу које фотографије је и вештак засновао свој налаз. Како браниоци изложеним наводима захтева оспоравају оцену доказа нижестепених судова и дају сопствену оцену изведених доказа, што не представља законски разлог због ког је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, то се Врховни касациони суд у разматрање ових навода није ни упуштао.

Са изложених разлога, а на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник,
Снежана Меденица, с.р.**

**Председника већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић